

CHTA Astrokrant

Verknopingen

Het nieuwe jaar startte vrij snel met een Saturnus die recht ging lopen gevolgd door een eclipsseizoen op dezelfde graden (maar dan in oppositie) van de juli/augustus 1999 eclips. De Maansverduistering van 21 januari viel samen met Neptunus, de Zuidknoop en Mercurius. De Zuidknoop en Neptunus maakten dus een contact in het teken Waterman, en het nieuwe jaar begon met een megafusie tussen internetbedrijven en uitgeverijen. Fusies zijn wel aan de orde als er ook een heleboel planeten samen gaan lopen, conjunct gaan staan dus, zoals in mei aanstaande, de fusiegolf (in sterkere mate dan anders) is al een poos aan de gang. Als er aan de hemel zoveel planeten samen lopen, doen wij hier op aarde hetzelfde! Ik hoop dat er een "United Economisch verbond voor Afrika" komt, dat lijkt me een heel mooie uitwerking van de megafusie van de planeten in Stier in mei aanstaande! ☺

De Maansknopen zullen binnenkort veranderen van kwaliteit: ze verlaten Leeuw/Waterman en gaan naar Kreeft/Steenbok. Er is wel degelijk een klank van free enterprise" en super-techniek geweest, en van een bepaalde vorm van individualisme, die mogelijk nu veranderd in meer collectievere vormen. De Maansknopen werken

Center for Humanistic & Transpersonal Astrology

Oudewand 19 7201 LJ ZUTPHEN

Tel: 0575-516479

Email: astro@chta.demon.nl

<http://www.chta.demon.nl>

natuurlijk uit via contacten met mensen. Onderlinge warmte tussen mensen en weer wat meer vrouwelijke energie krijgt wat nadruk na al dat prestatiegerichte van Leeuw de afgelopen tijd. De knopen veranderen van teken op 10 april dit jaar. In dit nummer gaan we op een heel andere manier aandacht spenderen aan de knopen: namelijk door de omloop van de Maan met de Maansknopen te verbinden.

Omdat we bovendien een nieuw millennium in zijn gegaan, een nieuwe eeuw: a new age, dus ☺ en de Knopen nog net even in Waterman staan: ook aandacht voor het *Begin van het Watermantijdperk* en waar dat astrologisch en astronomisch nou eigenlijk mee te maken heeft.

INHOUD

1	<i>Verknopingen</i>
4	<i>De involutionaire & evolutionaire Maan</i>
6	<i>Het begin van het Watermantijdperk</i>
12	<i>The Living Buddha: het reïncarnatie-verhaal van de 17^e Karmapa</i>

Abonnementen

Je leest het laatste nummer van de derde jaargang. Als je ook de vierde jaargang wilt ontvangen maak dan nu fl. 32,00 over op Postgiro 7546160 van CHTA-Workshops, Oudewand 19, 7201 LJ Zutphen.

Agenda

- De eerder aangekondigde workshop met Alan Oken gaat tot onze spijt niet door. Er was niet voldoende belangstelling voor. Alan organiseert in zijn woonplaats Santa Fe seminars in de maand Augustus dit jaar. Voor meer informatie kun je zijn nieuwe website bezoeken: www.
-
- Vrijdag 10 maart: BAG, Den Bosch: workshop transits door de huizen. Informatie: a.cox@wxs.nl
-
- WEEKENDWORKSHOP op **OASIS** in België (door Joyce Hoen), vrijdagavond 28 april 17:00 uur tot zondagmiddag 30 april 17:00 uur: **De Maan, De Aarde en Voeding**. Dit weekend geeft je een andere visie op de Maan in de horoscoop: we gaan het hebben over de Maan als spiegel van de Aarde en daarmee onze aardse behoeften, zoals voeding. We gaan ook in op de emotionele behoeften van de Maan en haar rol in spiritueel opzicht. Kosten: fl. 200,00 all-in (dwz eenvoudige vegetarische maaltijden - slapen in stapelbedden).
- WEEKENDWORKSHOP OVER DE JUPITER/SATURNUS CONJUNCTIE met Joyce Hoen en Marjolein Heijligers. 26,27 en 28 mei 2000. Deze workshop begint aardig vol te lopen: als je mee wilt doen check dan even of er nog plaats is. Ook op Oasis, ook fl. 200,00 incl. eenvoudige vegetarische maaltijden, en stapelbed accommodatie. Wel met genezend water uit de bronpomp van Oasis!
- WEEKENDWORKSHOP OVER SATURNUS IN DE HOROSCOOP op 17,18 en 19 juni 2000. Zowel in de radix als transits. Het wordt beslist geen saai weekend! Ook fl. 200,00, ook op Oasis.
- WEEKENDWORKSHOP: Progressieve Manfasen, en andere inzichten over de Maan: Maansverduisteringen, de Void of Course Maan. 30 juni, 1 en 2 juli.
-

DEELNAME AAN DEZE WORKSHOPS:

Maak fl. 200,00 over op de postgiro van CHTA-Workshops, o.v.v. het gekozen weekend.

OLMTA

De meesten onder jullie zullen Raymond Merriman kennen als de auteur van Evolutionaire Astrologie (eveneens bij het CHTA te koop a fl. 69,00). Merriman start dit jaar met een online college financiële astrologie (market timing)-Engelstalig en uiteraard enigszins gericht op de Amerikaanse financiële markt. Mocht je belangstelling hebben: stuur dan een emailtje naar MMACycles@email.msn.com

ISAR CONGRES

Het ISAR 2000 congres is dit jaar het grootste Amerikaanse astrologiecongres. Het staat geheel in het teken van de professionalisering in de astrologie. Zo zal ik zelf een lezing geven over mijn ervaringen in het counselen voor het bedrijfsleven. (Samen met Yvonne de Haan werk ik al meer dan een jaar op freelance basis voor een bedrijf, waar werknemers de mogelijkheid geboden wordt hun carrière en levensloop astrologisch in kaart te brengen.

Ook is ISAR bezig met een certificering voor professionele astrologen en kan iedereen zich inschrijven voor een workshop van een halve dag over ethiek in het counselen: een voorwaarde voor er certificaten uitgereikt worden.

Het congres vindt plaats 7-10 oktober bij Anaheim vlak bij Disneyland in Californië in een Hyatt hotel (99 dollar per kamer per nacht) - als je een folder wilt ontvangen (en als die niet bijgesloten is), vraag deze dan aan :

Joyce Hoen (Vice-president for the Netherlands for ISAR), tel. 0575-516479 - bij voorkeur tussen 10.00 en 11.00 uur 's morgens).

MEDISCHE ASTROLOGIE

De 2^e druk van "Medische astrologie voor professionele-niet-medische astrologen" dit keer zonder typfouten... (excuus aan lezers van de eerste druk, maar wellicht viel het je niet op©) behoort bij het verschijnen van deze Astrokrant uit te zijn. Het is niet ondenkbaar dat er op basis van dit boek volgend jaar een eenjarige cursus (circa 13-14 avonden of middagen) georganiseerd wordt, bij voldoende belangstelling. Dus zou je dat wat lijken: bel dan met het CHTA: 0575-516479 (bij voorkeur tussen 10:00 en 11:00 uur 's morgens)

De evolutionaire en involutionaire Maan in de humanistische astrologie

Alexander Ruperti beschrijft in zijn boek "Cycles of Becoming" (opnieuw in vertaling bij het CHTA, uitgave wordt tweede helft 2000 verwacht) de transits van de Maan ten opzichte van de Maansknopen, en legt het verschil uit tussen een Maan met Noorderbreedte en een Maan met Zuiderbreedte.

In de 50- en 100-jarige Amerikaanse efemeriden tref je geen declinaties en breedte aan voor de planeten. In de 10-jarige Amerikaanse efemeriden die een iets groter formaat hebben echter wel, en ook computerprogramma's geven informatie over declinaties. De breedte (latitude) wordt echter veelal niet weergegeven.

De Maan wijkt maximaal ongeveer 5 graden af van de Ecliptica (de Zonnebaan). Als de Maan conjunct één van de Maansknopen staat, staat ze tegelijkertijd pal boven op de Ecliptica, en heeft dan geen Breedte. Vierkant op de Maansknopen kan de Maan een breedte hebben van 5 graden Noord of Zuid. In de Amerikaanse 100- en 50 jarige efemeriden wordt onderaan elke bladzijde wél weergegeven of de Maan wisselt van Noorderbreedte naar Zuiderbreedte en omgekeerd. Dat zijn dan tevens de momenten waarop de Maan conjunct de Noorder- of Zuidermaansknoop staat.

Als de Maan bij de Noordelijke Maansknoop aankomt, wisselt ze van Zuiderbreedte naar Noorderbreedte. En als de Maan weer bij de Zuidelijke Maansknoop aankomt wisselt ze van Noorderbreedte naar Zuiderbreedte.

EVOLUTIE EN INVOLUTIE

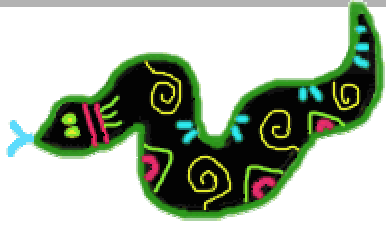
Er zijn fundamenteel twee richtingen in ons leven: de richting naar de materie, "weg van God" als je het zo zou willen stellen, en de terugkeer naar de bron, het

zoeken naar de eenheid en naar het Licht en het hoger Zelf. Die twee richtingen hebben een analogie in ons spirituele chakra-systeem door middel van de twee belangrijkste "nadi's": de Pingala (de Zonnebaan) en de Ida (de Maanbaan), zoals ze in het Sanskriet genoemd worden. Een biologische reflectie hiervan is de adem, die we naar binnen halen en weer uitademen. De Ida, of Maanbaan, is de lijn die van "boven naar beneden" gaat, die energie steeds verdergaand verstoffelijkt, gericht op de materie dus. In het astrologische systeem komt dit overeen met de Zuidelijke Maansknoop. Omgekeerd, de Pingala, of Zonnebaan, is de energiebaan die weer van materie naar geest gaat, via een reeks transformaties (de centra van transformatie zijn de chakra's) wordt energie van heel stoffelijk, steeds subtieler en ethischer gemaakt. Het proces van geest naar stof wordt "involutionair" genoemd, en omgekeerd, het proces van stof naar geest "evolutionair".

DE EVOLUTIONAIRE MAAN

Telkens als de Maan conjunct de Noordelijke Maansknoop komt te staan, verandert zij van Zuider- naar Noorderbreedte, en doet daarmee Noordelijke Maansknoop energie op, die "evolutionair" van aard is. De hele afstand tussen de Noordknoop tot en met de Zuidknoop is "evolutionair" van aard. Als je geboren bent met een Maanspositie in de horoscoop die de Noordelijke Maansknoop achter zich heeft en bij progressie het eerst de Zuidelijke Maansknoop aan zal raken, kun je spreken van een Evolutionaire Maan. Dat wil dan zeggen, dat je in feite heel

goed verbonden met de Aarde en op welke manier dan ook "zoekend" bent, in feite het pad "terug naar Huis" zoekt.

DE INVOLUTIONAIRE MAAN

Omgekeerd, telkens als de Maan conjunct de Zuidelijke Maansknoop komt te staan, ontvangt zij de energie van die Zuidelijke Maansknoop en begeeft zich dan op Zuiderbreedte. Dat betekent dat ze weer richting de materie keert. Mensen die geboren zijn met een involutionaire Maan zijn mensen die de inspiraties die ze eerder ontvingen op geestelijk gebied, naar de Aarde komen brengen. Ook mensen die erg moeite hebben met "aarden" blijken vaak een involutionaire Maan te hebben. Eigenlijk willen ze de stof niet in.

Progressief verandert de Maan na verloop van tijd ook in je leven: na maximaal 14 jaar (als de radixMaan heel erg dicht bij een Maansknoop staat) verandert ze van een involutionaire naar een evolutionaire fase, of omgekeerd. Dat zou je best eens kunnen merken in je leven! En natuurlijk verandert de transitMaan ook elke 14 dagen van een involutionaire naar een evolutionaire fase en omgekeerd. Of in andere termen: van Noorder- naar Zuiderbreedte en omgekeerd. Conjuncties met de Maansknoop zijn de momenten waarop de Maan werkelijk conjunct de Zonnebaan loopt, de Ecliptica en zowel een eenheid vormt met de Zon (en de energie van de Sushumna, de middelste baan tussen de Ida en de Pingala in mogelijk wordt: transcendentie van polariteit) als omkeert qua breedte en proces. Als de Maan maximale Breedte heeft, 5 graden Noord of Zuid, staat zij het meest objectief van de Zonbaan verwijderd: en kan het

hoogtepunt van inzicht van deze fasen tot stand komen.

Hieronder tref je een tabel aan voor de transits van de Maan conjunct de Zuidelijke of Noordelijke Maansknoop vanaf december 1999 tot en met eind december 2000. Beschik je toevallig over het programma Pathfinder, dan kun je deze tabellen uiterst eenvoudig zelf maken: je klikt bij willekeurig welke horoscoop in de optie Hitlist in de linkerkolom alleen op de Maan en de Maansknoop, en laat alle planeten verder weg, en klikt rechts op "exact" (niet collated), vervolgens op Current to Current, en laat het programma met de lijst komen voor de tijdsperiode waar je belangstelling voor hebt.

***N** betekent: moment van conjunctie van de Maan met de Noordknoop en vanaf dat moment Noorderbreedte.

***Z** betekent: moment van conjunctie van de Maan met de Zuidknoop en vanaf dat moment Zuiderbreedte

N: 24 dec. 23:57 MET- 3Le57 tot
Z 8 januari 7.10 MET - 3Aq39 tot
N 21 januari 10:54 MET- 3Le40 tot
Z 4 februari 13:56 MET -3Aq44 tot
N 17 februari 20:07 MET-3Le36 tot
Z 2 maart 20:39 MET -3Aq14 tot
N 16 maart 2:53 MET-2Le27 tot
Z 30 maart 1:05 MET -1Aq15 tot
N 12 april 4:08 MET -29Cn55 tot
Z 26 april 3:15 MET-28Cp17 tot
N 9 mei 6.04 MEZT-27Cn03 tot
Z 23 mei 6:27 MEZT -25Cp47 tot
N 5 juni 10:54 MEZT- 25Cn10 tot
Z 19 juni 10:36 MEZT -24Cp40 tot
N 2 juli 20:04 MEZT-24Cn36 tot
Z 16 juli 16:31 MEZT-24Cp37 tot
N 30 juli 6:51 MEZT -24Cn37 tot
Z 12 aug. 22:42 MEZT-24Cp34 tot
N 26 aug. 16:42 MEZT-24Cn06 tot
Z 9 sept. 3:26 MEZT-23Cp26 tot
N 22 sept. 19:59 MEZT-22Cn14 tot
Z 6 okt. 6:02 MEZT-20Cp53 tot
N 19 okt. 20:32 MEZT-19Cn20 tot
Z 2 nov. 7:02 MET-17Cp53 tot
N 15 nov. 21:11 MET-16Cn45 tot
Z 29 nov. 10:52 MET-15Cp55 tot
N 13 dec. 3:54 MET-15Cn36 tot

Z 26 dec. 16:57 MET-15Cp27

Perioden waarin de Maan Noorderbreedte heeft (Evolutionair) zijn perioden die geschikt zijn om te luisteren naar de innerlijke stem, je af te stemmen op de kosmos. Perioden waarin de Maan Zuiderbreedte heeft (Involutionair) zijn perioden die geschikt zijn om de eerder ontvangen inspiraties vrij te laten komen, ze te gronden in de wereld.

Beide fasen zijn nodig, zowel de evolutionaire die gericht is op het spirituele, als de involutionaire die gericht is op het materiele, en vertegenwoordigen de polaire natuur die nu eenmaal de wet is achter al het leven op aarde.

Voorts zou je je eventueel nog af kunnen stemmen op de specifieke momenten waarop de Maan geen enkele breedte heeft, en dus conjunct één van de knopen staat. De graden waarop dit plaatsvindt kun je eventueel nalezen in Rudhyar's *Mandala*.

Het begin van het Watermantijdperk en bijkomstige wetenswaardigheden

De ecliptica

Elke dag draait de Zon "om de Aarde" (tenminste, zo ervaren we dat doordat de Aarde om haar eigen as roteert), en elk jaar ervaren we de Zon zes maanden lang dichterbij, en zes maanden lang verder weg. De Zon komt in de loop van het voorjaar steeds Noordelijker tot ze bij de zomerzonnenevende aangekomen is (een punt dat we 0 graden Kreeft noemen), waar de dag het langst is, en de nacht het kortst, en dan begint de Zon

weer langzaam aan naar beneden te spiralen. Bij de herfst aangekomen (0 graden Weegschaal) bevindt de Zon zich op het hoogtepunt van de middag loodrecht bovendende equator, de dagen en nachten zijn even lang, en vervolgens gaat de Zon steeds verder zuidwaarts tot ze bij het "wintersolstitium" aankomt, op ca. 21 december en op 0 graden Steenbok, en de langste nacht is aangebroken, (voor wat ons Noordelijk standpunt betreft), en de kortste dag: vanaf dat moment worden de dagen weer langer, de Zon keert dan weer om en komt elke dag weer een stukje dichterbij. Dit moment van diepste duisternis (21 december) is al sinds onheugelijke tijden gevierd als een feest van terugkerend Licht, een feest dat tegenwoordig gevoerd wordt op 25 december met de geboorte van Christus.

De Zon gaat vervolgens dus steeds verder Noordwaarts en zal rond 21 maart weer loodrecht op de equator zijn (midden op de dag), de dagen en nachten zijn opnieuw even lang, en vanaf dat moment loopt de Zonbaan (de ecliptica) weer op het Noordelijk Halfrond.

Kijk maar eens in de efemeride op 21 maart van een bepaald jaar: je zult zien dat de Zon dan rond 0 graden Ram staat. Als je een horoscoop maakt voor 12:00 uur 's middags op of rond 21 maart -- en rond 12:00 uur 's middags staat de Zon altijd bij het MC, zal het MC ook 0 graden Ram zijn. Doe je dit precies een half jaar later, op 21 september, dan zal de Zon op 0 graden Weegschaal staan, en als je opnieuw een horoscoop voor 12:00 uur 's middags maakt, zal het MC 0 graden Weegschaal zijn.

Deze jaarlijkse beweging van de Zon, met de belangrijkste vier keerpunten van:

- 1) overgang van Zuidelijk naar Noordelijk halfrond -- Begin van de Lente -- 0 graden Ram

- 2) de zomerzonnenevende: de omkeer van de Zon van Noordelijke naar Zuidelijke richting, de Zomer - 0 graden Kreeft

3) de overgang over de equator van de Zon: ze bevindt zich vanaf dat moment dagelijks op het Zuidelijk halfrond en niet langer op het Noordelijk halfrond: 0 graden Weegschaal en

4) de winterzonnewende: de omkeer van de Zon van Zuidelijke naar Noordelijke richting, de Winter - 0 graden Steenbok is de basis voor onze dierenriemcirkel, en dat ongeacht de werkelijke sterrenbeelden die zich achter de baan van de Zon (de ecliptica) bevinden!

Per definitie wordt het begin van de lente 0 graden Ram genoemd: die plek aan de hemel waar de Zon zich bevindt in zijn jaarlijkse baan om de Aarde heen (gemeten ten opzichte van de hoogste standen s'middags van dag tot dag). Het begin van de herfst wordt per definitie 0 graden Weegschaal genoemd. De dierenriemcirkel is dus niets anders dan de Ecliptica, oftewel de SCHIJNBARE BAAN VAN DE ZON OM DE AARDE IN 1 JAAR TIJD.

De tropische zodiak

De ecliptica kent een Steenbokskeerkring (zie punt 4: winterzonnewende) en een Kreeftskeerkring (zie punt 2 zomerzonnewende), zoals we bij aardrijkskunde op school leerden. De Zon komt in feite niet hoger of lager benoorden of bezuiden de Equator dan de tropen! (De reden dat we hier in Nederland de Zon altijd ten Zuiden van ons zien, nooit in het Noorden, we bevinden ons hier ver boven de tropen!) De grens van die tropen wordt gemarkeerd door de Kreefts- en Steenbokskeerkring. Daarom heet de zodiak waarvan wij in het westen gebruik maken de Tropische Zodiak. (Je vindt deze term in astrologische computerprogramma's, waar je de keuze hebt tussen de siderische en tropische zodiak).

Deze dierenriem nu, gewoon gebaseerd op de omloop van de Zon om de Aarde (schijnbaar), of (werkelijk), de omloop van de Aarde om de Zon, met de verdeling in vier seizoenen, met het grote

jaarritme van opkomen, bloeien, afsterven en rusten, deze jaarverdeling is de achtergrond van de archetypische cirkel of cyclus van het leven, van dag tot dag, jaar tot jaar, leven tot leven, zonsomloop tot zonsomloop, en is de zodiak die wij in de 'gewone' Westerse astrologie gebruiken.

De Sterren

De hemel is bezaaid met sterren. Als je naar de Zon zou kunnen kijken, zou je op elk moment een groepje sterren achter de Zon zien staan aan de hemel. Alleen die sterrengroepjes die jaarlijks achter die baan van de Zon te zien zijn (met 8 graden afwijking naar boven en beneden) behoren tot de sterrenbeelden die ook wel wat te maken hebben met de dierenriem, al was het maar omdat deze sterrenbeelden zo'n 4000 jaar geleden dezelfde naam hadden als het dierenriemteken waar de Zon zich bevond op dat moment. Zo was er toentertijd in de lente een bepaald Sterrenbeeld waar te nemen achter de Zon dat leek op het beeld "Ram", en een maand later verscheen er een volgend groepje sterren achter de Zon dat wel wat leek op een "Stier". Wat nu het eerst kwam: de benaming voor die Sterrenbeelden of de benaming voor het deel van het seizoen, of de kip of het ei het eerst kwam, is niet met zekerheid te zeggen: het kan zijn dat de delen van de dierenriem hun naam ontleend hebben aan de sterrenbeelden die toentertijd achter de Zon stonden, het kan zijn dat de sterrenbeelden hun naam kregen van de symboliek van dat deel van de ecliptica waar de Zon zich bevond. Zo is de symboliek van Ram altijd iets "lente" achtigs: springerig, spontaan, naief, en als "eerste teken" van het begin van de reis van de Zon op het Noordelijk Halfrond heeft het altijd met het "beginnen van nieuwe ondernemingen" te maken.

Er zijn nog veel meer sterrenbeelden aan de hemel, die echter nooit achter de ecliptica verschijnen, maar haaks daarop

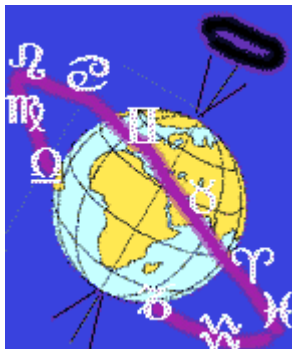
staan, of bij de Noordpool of de Zuidpool in de buurt staan, of waar dan ook maar aan de hemel, denk maar aan de beelden "het Zuiderkruis", "Orion", "de Grote Beer", de "Voerman", de "Zwaan", etc.

Iemand die voor een dierenriemteken het woord "sterrenbeeld" gebruikt (en dat doen alle mensen die geen kaas hebben gegeten van astrologie, vanwege de populariteit van de benaming "sterrenbeeld") snapt dus nog niet helemaal waar de zodiak of dierenriem op gebaseerd is. De 12 beelden van de dierenriem zijn de 12 onderverdelingen van de Ecliptica (de schijnbare baan van de Zon) in 12 gelijke delen van 30 graden lengte.

Waarom staan de Sterrenbeelden Ram t/m Vissen tegenwoordig niet meer op dezelfde plaats als de Dierenriemtekens Ram t/m Vissen? Oftewel: de "precessie van de equinox".

In de afbeelding helemaal bovenaan zie je dat de Aarde schuin staat ten opzichte van de baan waarin zij om de Zon heen loopt. Althans, het is de bedoeling dit te zien: de schuine stand is ongeveer 23 graden ten opzichte van de loodlijn en ongeveer 66 graden ten opzichte van de horizon. Interessante "bijkomstigheid" is dat het hart van de mens met dezelfde hoek "schuin" geplaatst is in het lichaam! De Aarde staat echter niet consequent met dezelfde hoek schuin, ze "wobbelt" of "wiebelt" een beetje heen en weer in de loop van de tijd.

Dat wil zeggen dat de pool-as van de Aarde soms wat schuiner en soms wat rechter staat! De Poolster (de ster die

precies in het verlengde van de Noordpool ligt) blijkt na heel wat eeuwen

opeens een heel andere ster te kunnen zijn! Het duurde een behoorlijk lange tijd voordat de mens daar achter kwam, de beweging is namelijk zo langzaam, dat je die in enkele generaties niet opmerkt. Pas in ongeveer 200 na Christus merkte Hipparchus, een Griekse astronoom, op dat allerlei sterren niet meer voorkwamen op dezelfde plaats als waar aantekeningen uit de oudheid zeiden dat de sterren stonden: er was een verschuiving opgetreden! Het "Noorden" verschuift in de loop van de tijd dan ook wat ten opzichte van het kosmische universum! De aarde maakt een bepaalde "tollende beweging", net als een tol dus, maar heel erg langzaam. Als de Noordpool op moment "A" naar een bepaalde poolster "zus en zo" wijst, dan zal ze dit pas na 25920 jaar opnieuw doen. De beweging is dus heel minimaal, de pool-as maakt in feite een rondje, eens in de 25920 jaar, een "groot kosmisch jaar". Als je 25920 deelt door 12, kom je uit op 2160 jaar. Dat betekent dat de aarde elke 2160 jaar in een ander dierenriemteken staat als je hetzelfde uitgangspunt neemt, bijvoorbeeld: voor wat betreft de positie van de Zon op een gegeven datum, uur en lokatie op de aarde.

Het verschuiven van de richting van de Noordpool heeft verregaande spirituele gevolgen. Het Noorden is namelijk altijd het symbool voor spirituele beïnvloeding, liever gezegd, van spirituele leiding. We richten ons altijd "naar boven" en onze eigen pool-as : de "ruggegraat" richt zich evolutionair gesproken ook altijd naar boven: evolutionaire kosmische energie gaat ook hier van beneden naar boven langs die "occulte ruggegraat" ("chakra-systeem").

Een andere interessante "bijkomstigheid" is, dat deze tolbeweging van 25920 jaar notabene overeenkomt met het aantal ademhalingen van de mens in 1 dag. Wij hebben als mensen, die gemaakt zijn van hetzelfde spul als de hele kosmos, op microcosmische schaal de zelfde maten

in ons zelf als de hele grootse kosmos buiten ons!

Zo'n groot tijdperk van 25920 jaar wordt dus een Groot Kosmisch Jaar genoemd, ook wel een Platonisch Jaar, en doordat de Aarde dus werkelijk rondtolt, rondcirkelt, zullen alle 360 graden van de cirkel van Sterrenbeelden dan ook een keer achter het punt "0 graden Ram" staan (en achter alle andere punten). Er was ooit een moment dat de 0e graad van het Sterrenbeeld Ram werkelijk overeenkwam met het "begin van de lente" (het 0 graden Ram punt in de astrologie, en overigens ook in de astronomie, alhoewel astronomen altijd heel dom iedereen nakwaken over dat astrologen zich vergissen en de "verkeerde dierenriem" zouden gebruiken en dat astrologen geen rekening zouden houden met de "precessie van de equinox". En dan te bedenken dat ze het lentepunt (het begin van de lente) zelf ook 0 graden Ram noemen.....)

Als je 25920 jaar deelt door 360 (de hoeveelheid graden van elke cirkel), kom je op het getal 72. Dat is het aantal jaren dat 1 graad van de cirkel over een bepaalde positie doet. De vaste sterren aan de hemel (die zo ver weg staan, buiten ons eigen zonnestelsel om), staan om de 72 jaar (gemiddeld) ook een graad verder in de dierenriem. 72 is een magisch getal op verschillende manieren: het gaat ook om 6 omlopen van Jupiter, en is wellicht de achtergrond achter de Chinese "astrologie" die met perioden van 70-72 jaar werkt.

Over de kosmische betekenis van deze grote tijdperken van 2160 jaar heeft Sri Yukteswar, Guru van Paramahansa Yogananda, een heel inspirerend en indrukwekkend boek geschreven, (het enige boek dat hij ooit schreef): The Holy Science, SRF, Los Angeles. Het boek behandelt overigens ook andere principes van yoga en spiritualiteit.

Elke 2160 jaar (gemiddeld) komt er dus een ander "sterrenbeeld" te staan achter het deel van de ecliptica dat "Ram" heet, oftewel achter het dierenriemteken Ram.

Vanwege de aard van de tolling van de aard-as, zal dit telkens een teken EERDER zijn, dus toen het sterrenbeeld Ram achter het dierenriemteken Ram stond, stond 2160 jaar later het sterrenbeeld Vissen achter het dierenriemteken Ram, en weer 2160 jaar later (zo ongeveer nu) het sterrenbeeld Waterman, achter dat zelfde dierenriemteken Ram: de lente begint nog steeds elk jaar op 21 maart. De sterrenbeelden zijn verschoven: het loopt "retrograde", vandaar de benaming "precessie" = teruglopen, van de "equinox", (is het lentepunt).

In de esoterische literatuur vind je regelmatig verwijzingen naar de betekenis van zo'n nieuw "tijdperk" van (circa) 2160 jaar. Het begin van het Ramtijdperk bijvoorbeeld, luidde een Joodse cultuur in, waarin het Lam (Ram) een hoofdrol speelde. Daarvoor hadden we het "Stier-tijdperk": het tijdperk van de grote cultuur van de Egyptenaren, waarin de verering van de Stier een grote rol speelde. Jezus Christus en de Essener Gemeenschap luidde opnieuw een groot tijdperk in, zo'n 2000 jaar geleden: met een nieuwe geestelijke boodschap geldig voor het "Vissentijdperk": de discipelen van Christus waren vissers, en Christus wordt veelvuldig met een Vis ("Ichtus") afgebeeld. Binnenkort zal dus het Watermantijdperk aan de beurt zijn, met dezelfde oeroude spirituele boodschap in een nieuw jasje, geldig voor een Watermantijdperk (het computer/ en supertechnische tijdperk?) Waterman is het principe van individualiteit en vrijheid. Elke individuele mens zou in het Watermantijdperk wel eens weer ZELF een eigen ingang tot God kunnen hebben. Krishnamurti (Waterman-ascendant) was een van de mensen die het Watermantijdperk inluidde: "Volg niet een ander, maar jezelf". Hij bedoelde overigens niet: volg je eigen wensen, maar volg je eigen Hoger Zelf. Yogananda heeft de speciale missie gehad om mensen een methode te geven waarmee ze ZELF in contact met

God konden komen, door middel van bepaalde meditatietechnieken, technieken die de kerk geheel verloren heeft laten gaan in de afgelopen eeuwen. Er staat te lezen in de autobiografie van Yogananda dat Christus speciaal het verzoek heeft gedaan, via Babaji, om deze techniek die ook Christus en zijn discipelen toepaste, weer nieuw leven in te blazen, omdat er de laatste eeuwen alleen nog maar gepraat werd over spiritualiteit, maar iets zelf ervaren was er niet meer bij: de mensen waren "schapen" geworden die een uiterlijke autoriteit (de kerk) moesten volgen, en dat laatste is aardig aan het afbreken zo rond de wisseling van de 20e naar de 21e eeuw. Vissen is inderdaad het dierenriemteken van ""volgzaam" zijn, en van "lijden". Waterman denkt dat spiritualiteit ook heel vreugdevol beleefd kan worden, blij. Het slachtoffergedrag van Vissen komt ten einde op hetzelfde moment als het Vissentijdperk ten einde komt.

Wanneer begint nu het nieuwe Watermantijdperk?

Weet je dat niemand dat met zekerheid kan zeggen? Het gaat hier namelijk om het tijdstip waarop het fysieke Sterrenbeeld Waterman voor het eerst achter het punt 0° Ram zal komen te staan (eerst 30° Waterman, dan 29° Waterman, enzovoorts). De dierenriemcirkel is keurig verdeeld in 12 stukjes van elk exact 30 graden lengte, (en dat werkt inderdaad zo exact in de Westerse astrologie!) maar de werkelijke sterrenbeelden lopen in elkaar over, er zijn geen "keurige lijntjes" aangebracht wanneer het ene beeld begint en het andere ophoudt!

Ik heb voor mezelf het probleem van het begin van het Watermantijdperk op puur astrologische wijze opgelost--- Vissen betekent namelijk: "collectief", het grenzeloze eenheidsgevoel, en op een ander vlak: het volgen van de "grote massa" van een enkele leider. Waterman betekent zowat het omgekeerde: het

doen van de dingen op je eigen moment, individualiseren (een term die pas in deze eeuw in zwang is gekomen (C.G.Jung), en ZELF iets ervaren, niet omdat een ander het zegt. Vissen is op een bepaalde manier ook trance, slapen en het collectief onbewuste. Waterman is wakker zijn, bewustwording, en individualiteit dus. Daaruit volgt, dat iedereen op zijn of haar eigen moment het Watermantijdperk ingaat - we gaan niet collectief het Watermantijdperk in. De ene heeft dat in mei 1988 gedaan, de ander in 1993, weer een ander pas in 2050. Het collectief zal misschien werkelijk pas over een paar honderd jaar in "het Watermantijdperk" aankomen.. Mijn vermoeden is, dat tegen de tijd dat we het Steenboktijdperk in gaan, zo over ruim 2000 of 2200 jaar, we WEL overeenstemming bereiken zullen over wanneer dat tijdperk nu precies begint, omdat het principe van Steenbok "begrenzing", "structuur" en zelfs "status quo" is. Steenbok beheerst de tijd zelf en dus ook de tijdsperioden. Daarvoor zullen we echter allemaal zeker opnieuw moeten incarneren, om dat mee te maken☺

De siderische dierenriem & de astronomische zodiak

In de Amerikaanse efemeride vindt je rechts onderaan een tabelletje met SVP (Synetic Vernal Point): dat zich ongeveer op 5 graden Vissen bevindt. Als je dat opzoekt voor de maand januari 1900 zie je het SVP (het synetische lentepunt) staan op 6°39 Vissen en als je in de maand januari 2000 kijkt, staat het op 5°15 Vissen. Dat schiet ook niet erg op: het zou betekenen dat we nog ruim 5 graden Vissen te gaan hebben, en als 1 graad 72 jaar nodig heeft, zijn we volgens deze gegevens nog minstens 360 jaar bezig met het einde van het Vissentijdperk. Natuurlijk is dat op een schaal van 2160 jaar wel degelijk het laatste "staartje" van Vissen, maar je kunt je wel degelijk afvragen of dit klopt in het licht van het Vissen-of Watermantijdperk,

omdat God nu eenmaal geen keurige lijntjes aangaf daar aan de hemel. Het uitgangspunt voor dit SVP namelijk zijn berekeningen van de astroloog Cyril Fagan, die de tropische en siderische zodiak voor wat het punt 30 graden Vissen betreft samen liet vallen 221 na Christus. Hoe kan dat nou weer? Om de zaak ingewikkeld te maken: er zijn

1 en 2) twee dierenriemen: een tropische (Westerse astrologie) en een siderische (Hindu-astrologie)

3) en de werkelijke sterrenbeelden die dus niet nauwkeurig met lijntjes aangegeven zijn en die bovendien ook nog verschillend zijn qua grootte: ze zijn niet allemaal keurig 30 graden qua lengte, sommige zijn veel kleiner, andere veel groter.....

We hebben dus nu in totaal al drie soorten "dierenriemen"

1) de dierenriem van de Westerse astrologie, de tropische zodiak - gewoon gebaseerd op de cyclus van het jaar, keurig verdeeld in vier kwadranten, vier seizoenen, van elk 3 tekens van 30 graden lengte, waarvan de belangrijkste markeringspunten de werkelijke omkeerpunten van de Zon zijn: twee keer over de equator heen, en op de Kreefts- en Steenbokskeerkring.

2) de siderische dierenriem (die voornamelijk in de Hindu astrologie gebruikt wordt) : gebaseerd op ongeveer het begin van een werkelijk sterrenbeeld bij het begin van de lente en dan 30 graden doorgeteld voor elk opvolgend teken (terwijl de werkelijke sterrenbeelden dus helemaal niet zo keurig 30 graden van lengte zijn).

3) en tot slot, de astronomische zodiak, die, ook al zijn de grenzen niet exact bekend, toch gemaakt en getekend is aan de hemel. Hierbij zijn de verschillende sterrenbeelden of "constellaties" niet allemaal even lang.

Op een website van de Encyclopedia Brittanica: www.britannica.com/bcom/magazine/article/0,5744,43234,00.html afkomstig van het tijdschrift Sky & Telescope staat te lezen dat op dit

moment, in het jaar 2000, het verschil tussen onze westerse dierenriem (tropische zodiak) en de ASTRONOMISCHE dierenriem, oftewel de werkelijke constellaties aan de hemel, als volgt is:

Kolom A geeft de astrologische zodiak in vergelijking met kolom B: de Astronomische zodiak.

TEKEN	A	B
1	22 dec. -21 jan.	21 jan - 16 feb ca. 26° lang
0	22 jan. -21 feb.	16 feb - 11 mrt. ca. 24° lang
»	22 feb - 21 mrt.	11 mrt - 18 apr. ca. 38° lang
♈	22 mrt - 21 apr	18 apr - 13 mei ca. 25° lang
±	22 apr - 21 mei	14 mei -22 juni ca 38° lang
2	22 mei - 21 juni	22 juni-21 juli ca. 29° lang
3	22 juni - 21 juli	21 juli - 10 aug ca. 20° lang
'	22 juli - 21 aug	10 aug-16 sept ca. 37° lang
μ	22 aug - 21 sep	16 sept-31 okt. ca. 45° lang
¶	22 sep - 21 okt.	31 okt-23 nov ca. 23° lang
.	22 okt - 21 nov	23 nov- 29 nov ca 6° lang plus beeld Ophiuchus: 29 nov - 18 dec.: ca. 19° lang
♏	22 nov- 21 dec	21 dec - 18 jan ca. 34° lang

Als we de drie "dierenriemen" onder elkaar zetten, qua lengte, zien we ook de verschillen:

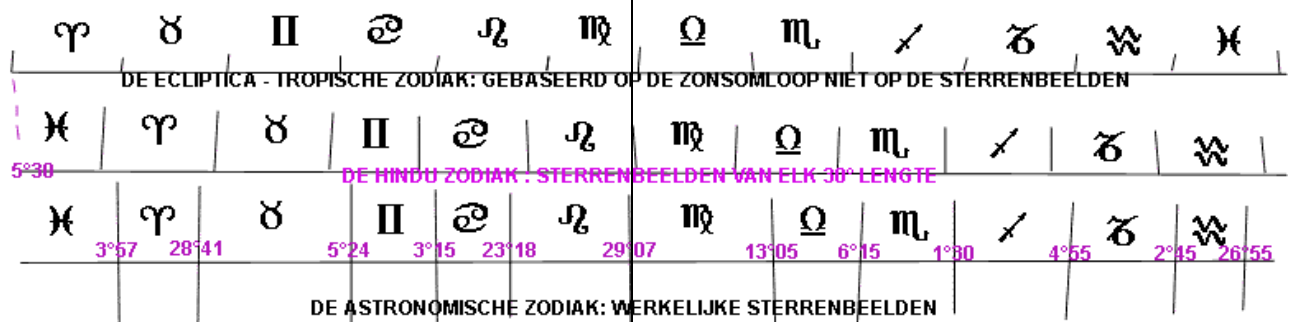
de **tropische zodiak** is een SYMBOLISCHE zodiak met "echte" markeringspunten gebaseerd op de omloop van de ZON heeft elk teken 30 graden lengte en 0 graden Ram is gewoon het begin van de Lente.

In de **Siderische zodiak** begint de lente OP DIT MOMENT met 5,5 graden Vissen (ongeveer, er is verschil van mening over) en vervolgens worden alle tekens 30 graden doorgeteld. Overigens: het verschil in graden tussen de tropische

zodiak en de siderische zodiak, op dit moment dus ongeveer 24,5 graad aftrekken van onze dierenriem, wordt de "Ayanamsa" genoemd.

De **astronomische zodiak** volgt de sterrenbeelden aan de hemel, en NIET het pad van de Zon of de Ecliptica.

Een tekening die de situatie uit 1983 laat zien ter vergelijking met onze tropische zodiak (zie Robert Powell: "The Zodiac, a historical Survey", ACS publications, Series All About Astrology, 1985, ISBN 0-917086-69-4) illustreert een en ander:

De BOVENSTE regel laat de verdeling van de tropische zodiak zien (die in de westerse astrologie gebruikt wordt): alle tekens zijn 30 graden groot, en bij het begin van de lente begint 0 graden Ram. De MIDDELSTE regel laat de siderische zodiak zien volgens Cyril Fagan: op dit moment (1983 trouwens) is het lentepunt van 0 graden Ram in onze zodiak hetzelfde als 5 1/2 graad Vissen van deze siderische zodiak: nog 5 graden Vissentijdperk te gaan. Als het bij "ons" 0 graden Stier is, is het 5,5 graden Ram in deze siderische zodiak.

De ONDERSTE regel laat de werkelijke sterrenbeelden zien: aangezien deze niet allemaal dezelfde lengte hebben (ze zijn toch ingedeeld op bepaalde graden) komt deze helemaal niet overeen met de siderische zodiak, waarvan vaak beweerd wordt dat deze op de "werkelijke sterrenbeelden" zijn gebaseerd. Het BEGINPUNT van de siderische zodiak poogt om in overeenstemming te zijn met

de "werkelijke sterrenbeelden" (het lentepunt), maar daarna zijn alle tekens 30 graden groot in de siderische zodiak. In de astronomische zodiak worden de relatieve "werkelijke grootten" afgebeeld: 0 graden Vissen in de astronomische zodiak komt overeen met 26°55 graden Waterman van de middelste reeks hierboven: de siderische zodiak. Het sterrenbeeld Ram van de astronomische zodiak komt overeen met 3°57 tot 28°41 Ram van de siderische zodiak (en met ongeveer 25° Ram tot ongeveer 23° Stier van onze tropische zodiak). Het lentepunt van de astronomische zodiak valt hier ook ergens op 5 1/2 graad Vissen.

Maar nogmaals: de werkelijke sterrenbeelden aan de hemel zijn niet "exact", omdat er groeperingen van sterren over elkaar heen lopen, er kleinere en grotere beelden zijn en God geen lijntjes aan de hemel heeft getekend. Als je werkelijk 5 1/2 graad Vissen aanhoudt als lentepunt op dit moment in de tijd (en nogmaals: dat is arbitrair), duurt het dus nog heel lang voor het Vissentijdperk werkelijk is afgelopen, en het Watermantijdperk begint. Maar misschien duurt het inderdaad nog wel een paar eeuwen voor de hele mensheid "wakker" is geworden, voor er werkelijk een kwantsprong in het bewustzijn is gemaakt, en zijn het op dit moment de individuele enkelingen die voorop lopen. De spirituele impuls van het Christendom (het Vissentijdperk) is niet voorbij, het gaat om een individuele beleving van diezelfde impuls.

The Living Buddha

THE LIVING BUDDHA

Rond de eeuwwisseling gebeurde er iets opzienbarends: op 5 januari kwam de veertienjarige Karmapa aan in Dharamsala, de verblijfplaats van de Dalai Lama en honderduizend andere Tibetaanse vluchtelingen in India. Dat veroorzaakte een politieke storm, want de Karmapa wordt gezien als de belangrijkste religieus-politieke persoon na de Dalai Lama. De Karmapa verbleef tot zijn veertiende in een klooster bij Lhasa in Tibet en werd ook door de Chinezen erkend in zijn autoriteit. Maar daar kwam een einde aan, toen de Karmapa ook vluchtte uit Tibet en in India aankwam, zo ongeveer op het moment dat zijn progressieve Zon tegen de Ascendant aanliep: zichtbaar ging worden als het ware!

De horoscoop van de Karmapa (bron Taeger):

HOROSCOOP

zie <http://www.astrologie.ws/karmapa.htm>

Een Duitse filmer, Clemens Kuby maakte destijds een boeiende film over hoe de Karmapa : de zeventiende reïncarnatie ervan om precies te zijn, gevonden werd, en schreef er ook een boek over: *The Living Buddha*, De zeventiende reïncarnatie van de Karmapa in Tibet. ISBN 90-71985-32-6
Het boek verhaalt over hoe de film *Living Buddha* tot stand is gekomen en begint meteen al met een paar wonderlijke anekdotes. Toen de Duitser Clemens Kuby besloot om over de reïncarnatie van een belangrijk personage in Tibet, de Karmapa dus, te filmen, was de hoofdpersoon nog niet eens in zicht! Niemand wist of de nieuwe Karmapa - de Levende Boeddha - al geboren was, en als dat zo was, moest hij nog gevonden worden. Het maken van de film duurde 7 jaren, en in die 7 jaren is de 17e Karmapa gevonden.

Het was kennelijk de bedoeling dat het hele proces van het vinden van een nieuwe incarnatie een keer op film gezet werd.

Toen Clemens Kuby uiteindelijk de nieuwe Karmapa, toen 7 jaar oud, in levende lijve ontmoette, verwachtte hij dat hij een kind voor zich had. De kleine jongen maakte een ongelooflijke indruk op Clemens Kuby, die hem foto's liet zien van zijn eigen twee kinderen, ongeveer even oud, die hun Pappie misten die alsmat aan het filmen was in het buitenland. Maar de 7 jarige Karmapa vroeg zijn adjudant hem gewijde puja rijst te brengen. Hij pakte twee handen vol rijst, verdeelde die met ongelooflijke intensiteit over de twee foto's, sprak mantra's en zei: "ze moeten niet verdrietig zijn". Toen keek hij Clemens weer aan met een heel intense blik en zei: "Het gaat nu goed met hen".

Een week later had Clemens Kuby contact met zijn vrouw die hem door de telefoon vertelde dat de stemming van de kinderen volledig was omgeslagen. Ze waren tevreden en hadden het naar hun zin en jammerden niet langer over Pappie's afwezigheid. En dat bleef zo tot de filmer weer bij hen terug was!

Nog zo'n wonderlijk verhaal was toen Clemens Kuby de afspraken voor het filmen van het hele proces van het vinden van de nieuwe Karmapa probeerde door te spreken en vast te leggen, kreeg hij veel hulp van Sharmapa. Karmapa is na de Dalai Lama de hoogste incarnatie, en Sharmapa is het hoofd van een bepaalde Tibetaanse orde waartoe de filmer Clemens Kuby inmiddels was aangetreden. Maar de hulp die hij kreeg moet bij tijd en wijle wel van boven af gestuurd zijn als je leest met welke idiote toestanden Clemens Kuby te maken had. Zo had hij afgesproken met de Sharmapa dat hij het volgende nieuwjaar in zijn klooster in Sikkim zou komen filmen. Het Nieuwjaar wordt in Tibet op 28 februari gevierd. Clemens Kuby was een bekende filmmaker en had een nogal druk leven. Zo'n 5 maanden vóór die datum begint hij met de voorbereidingen, om een filmploeg gereed te krijgen, om toestemming te krijgen, en eigenlijk ook nog om de financiering rond te krijgen. Die kwam wonderlijk genoeg maar zo van iemand met veel geld, die iets goeds wilde doen voor het Tibetaans Buddhisme. Rond eind november hoort hij plotseling dat het Tibetaans Nieuwjaar weliswaar wel op 28 februari gevierd wordt, maar niet in Sikkim. Hij belt stad en land af en krijgt uiteindelijk te horen waar de Sharmapa verblijft. Eindelijk had hij verbinding en de Kuby roept in de telefoon: ik moet dringend Sharmapa Rinpoche spreken!

"Yes" zegt de andere kant.

"Kunt u mij doorverbinden?" vroeg Kuby met hoorbaar ongeduld.

"Speaking" kwam het antwoord.

"Ik moet absoluut Shamar Rinpoche spreken" herhaalde de filmmaker. De teller van de telefoon tikte als een naaimachine.

"Yes" zei de stem. "Wilt u mij doorverbinden" smeekte Kuby.

"Speaking" zei de stem.

"Wie"

"Ik ben het"

"U, Rinpoche?"

Fantastisch: blijft het bij onze afspraak dat ik op 28 februari op het nieuwjaarsfeest met een filmploeg naar Sikkim kom?"

"Yes", bevestigde hij.

En Kuby vertelde hem dat hij had gehoord dat in Sikkim een andere datum voor nieuwjaar gold dan in Tibet.

"Ja, dat heb ik ook gehoord", antwoordde Sharmapa onverstaanbaar. "Deze keer schijnt het op 25 januari te vallen."

Enfin, om kort en goed te gaan: Clemens Kuby had het niet meer. Binnen zo'n korte tijd een hele filmploeg met allerlei visa regelen, en het lukte hem dan ook niet. Op 25 januari landt hij zelf met zijn videocamera in Delhi. Er was van alles mis gegaan, hij moest nog helemaal naar Sikkim. Tot zijn grote verbazing, instappend in het vliegtuig daarheen, komt daar de Sharmapa ook aan. En die zegt: "dat is een goede timing, dat je dat zo hebt geregeld, nu kunnen we even praten."

En Kuby vraagt verbaasd naar het nieuwjaar. De Nieuwe Maan bleek dit jaar op 30 januari te vallen, dus hij had alle tijd ,waarvoor die haast altijd, zo kreeg hij onverstaanbaar te horen... hij moest dus tussen zijn westerse leven zich telkens aanpassen aan een totaal andere cultuur, dat is duidelijk.

Omdat het de filmer Kuby oorspronkelijk te doen was om iets over reïncarnatie te filmen vraagt hij Sharmapa, zijn Buddhistische beschermer op dat moment, over het Bardo. Het bardo dan is die toestand van ons bewustzijn wanneer we tussen twee levens in zijn, we hebben het ene lichaam verlaten en zijn nog niet gereïncarneerd in het volgende.

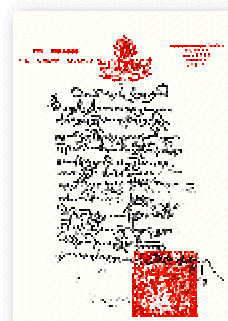
"Welnu, in het bardo", zei Sharmapa, "is onze beleving dezelfde als nu. Het lichaam is weliswaar dood, maar de geest heeft nog lang het gevoel aanwezig te zijn. De vraag is alleen hoe je omgaat met het feit dat de levenden je niet meer zien, dat je geen contact meer met hen kunt maken. Maar verder ziet de situatie er niet veel anders uit dan hier."

In Tibet zijn er sinds eeuwen en eeuwen al een paar belangrijke geestelijke leiders in het land. Zo is er de Dalai Lama, maar er is ook de Dalai Pancho. Verder is er de Sharmapa en de

Karmapa. Als je wel eens over de Dalai Lama gehoord hebt, dan weet je misschien ook dat de Dalai Lama de 14e Dalai Lama heet. En de Karmapa waar we het hier over hebben is de 17e Karmapa. Karmapa en Dalai Lama zijn titels, het zijn eigenlijk geen eigennamen. De titels horen bij het geestelijk ambt. Maar in Tibet gaan ze er van uit, dat het steeds dezelfde ziel is die van incarnatie op incarnatie die functie bekleedt. Alleen incarneert die ziel telkens in volgende levens bij een andere familie. Iemand in zo'n verlichte Buddha staat als de Karmapa of de Dalai Lama kun je niet echt meten met onze maatstaven, zij zijn in staat om het proces van sterven en geboren te worden zo te ondergaan, dat ze dat volkomen bewust doen. Helderziende gaven hebben ze ook allemaal. Dus als een Dalai Lama of een Karmapa weet dat hij zal sterven, dan geeft hij meestal een van zijn discipelen aanwijzingen waar, op welke plek, hij weer zal reïncarneren: hij voorspelt het dus van te voren. En als hij dan sterft, ontstaat er na zijn overlijden een heel zoekproces om de nieuwe incarnatie volgens die voorspellende aanwijzingen te gaan vinden. Dat proces nu legde Clemens Kuby in de film Living Buddha vast, bij het opsporen van de 17e Karmapa, nadat de 16e Karmapa overleden was. Clemens Kuby begon met de film toen de 17e Karmapa nog niet eens gevonden was. Maar voor het eerst in de geschiedenis is dit hele proces dus vastgelegd op film, inclusief alle documenten die er bij horen en hoe dat er zo allemaal toe gaat in Tibet

De 16e Karmapa in Tibet was in 1981 overleden en in september 1990, 9 jaar daarna herinnerde Sita Rinpoche, een hoge geestelijke uit hetzelfde klooster zich opeens dat de 16e Karmapa hem een soort talisman had gegeven in dat zelfde jaar met de opmerking dat die hem in de toekomst van nut zou zijn. Sita Rinpoche had altijd geweten dat de talisman een stukje papier bevatte, maar het was traditie dat de guru je een mantra als talisman gaf, zonder de tekst te noemen. Dit bundeltje droeg hij jaren lang om zijn hals. Pas een paar jaar geleden, toen hij veel in de hitte door Azie had gereisd en zijn talisman op zijn borst onprettig vond, had hij het afgedaan en in zijn documentengordel gestopt, die hij altijd droeg. Tegen deze tijd waren de regenten van het klooster ten einde raad met betrekking tot het vinden van de nieuwe incarnatie van de 17e Karmapa die de 16e moest gaan opvolgen, omdat de voorspellingsbrief van de 16e Karmapa onvindbaar was. In september 1990 noemde Sita Rinpoche per ongeluk na negen jaar dus, de talisman die hij van de 16e Karmapa had gekregen. Maar wat bleek: er stond op: "Openen in het ijzer-paard-jaar". En dat begon volgens de Tibetaanse traditie pas in februari 1991. Toen dat jaar eenmaal aangebroken was opende Sita Rinpoche de brief en hij las nauwkeurig de voorspelling die exact zou leiden tot het

opspeuren van de 17e Karmapa, en aan die opsporingstocht deed Clemens Kuby dus mee om alles vast te leggen op film. De voorspellingsbrief nu luidde als volgt:

Emaho. Zelfgewaarzijn is zegen.

leegheid heeft geen middelpunt en geen grenzen.

Van hier uit noordelijk in het oosten van het land der sneeuw bevindt zich een streek, waar de heilige donder spontaan

weerklinkt.

Op een vruchtbare nomadenplaats met het teken van de koe bevinden zich de methode Deundop en de wijsheid Lolaga.

Geboren in het jaar van degene die voor de aarde wordt gebruikt.

Met de verreikende wonderbaarlijke klan van de witte:

Dit is degene die men de Karmapa noemt.

Door Meester Donyeu Drupa wordt hij gesteund: niet sektarisch doordringt hij alle windstreken noch dichtbij enkelen, noch ver van anderen is hij de beschermer van alle wezens

Hij, de zoon van de boeddha-dharma, die alle wezens dient straalt eeuwig.

In deze Tibetaanse tekst nu staan letterlijk de namen van de ouders die geboorte gaven aan de 17e Karmapa, er stond namelijk "de methode Deundop en de wijsheid Lolaga", en Deundop en Lolaga waren werkelijk de namen van de ouders van de 17e Karmapa. Bovendien stonden er nauwkeurige aanwijzingen in waar het kind geboren zou worden: in een vruchtbare nomaden stam in het land van de sneeuw, dat is Tibet zelf, in het Oosten in een streek waar de heilige donder spontaan weerklinkt.

Met die gegevens bereidden de geestelijken een expeditie voor om het kind te gaan vinden, waaraan dus ook de westerse Clemens Kuby dit keer deelneemt om alles op film vast te leggen.

Op 6 mei 1992 reden een aantal lamas en monniken van het klooster Tsurphu, dat de thuisplaats is voor alle Karmapa's, naar Lhasa, die toestemming hadden gegeven om de 17e Karmapa in de provincie Kham te gaan zoeken. Tibet wordt zoals je weet op dit moment overheerst door China en niets mag gebeuren zonder toestemming van de Chinezen die overigens eigenhandig veel van het religieuze goed in Tibet hebben vernietigd. Zo ook het klooster Tsurphu dat de thuishaven is van alle Karmapa's maar uiteindelijk door de 16e Karmapa

weer eigenhandig is opgebouwd, dat wil zeggen, stukjes ervan. Hele delen van het klooster worden nog door zeildoeken overspannen omdat het nog niet af is. Inmiddels was hij dus overleden en moest de 17e Karmapa gevonden worden, de nieuwe incarnatie van de 16e Karmapa.

Op 11 mei, in Lhasa aangekomen, gingen de lamas en monniken naar het bureau van de volksraad voor religieuze aangelegenheden van de Tibetaanse regering in Lhasa en vroegen een reisvergunning aan om de reïncarnatie van Zijne Heiligheid de 17e Karmapa te zoeken. Dat lukte. En Clemens Kuby, de filmer gaat mee. Er werd door de Chinezen echter een bewaker meegestuurd die er op toe moest zien dat Clemens alleen maar dat filmde wat door de beugel kon, want veel van de verwoestingen in Tibet zijn in de buitenwereld niet bekend. De hele filmploeg van Kuby reist overigens mee, en niet alleen hebben ze filmcamera's bij zich maar ook videocamera's, die stiekem hun werk kunnen doen terwijl de cameramensen met de filmcamera's heel opzichtig hun werk de andere kant uit doen.

Er doen zich overigens ook bijzondere tekenen voor als er een hoog geestelijk wezen opnieuw geboren wordt. Zo begonnen er spontaan de vreemdste bloemen te bloeien toen de 17e Karmapa in 1985 geboren werd, en weerklonk er drie uur lang mantra-achtige muziek door het dal van de nomadenstam waar hij geboren werd, zonder dat iemand die muziek maakte. De 17e Karmapa zou pas op 7 jarige leeftijd gevonden worden en was trouwens al op driejarige leeftijd kindermoonnik geworden. Op 21 mei 1992 sprak de expeditie met de ouders van het jongetje, die altijd al wel hadden geweten dat ze een heel bijzonder kind hadden, maar niet dat het de 17e Karmapa zou worden. Daarna was het een kwestie van toestemming te krijgen van allerlei instanties om het jongetje te mogen overbrengen naar het klooster in Tsurphu, de zetel van alle Karmapa's en zo gebeurde dat dan ook. In september 1992 werd hij aldaar ingehuldigd met een enorme ceremonie waar duizenden mensen voor naar het klooster kwamen.

De 16e Karmapa, de voorganger van het jongetje dat inmiddels is ingewijd als 17e Karmapa, leefde van 1924 tot 1983. En hij reïncarneerde opnieuw in het jongetje dat in 1985 geboren werd. Clemens Kuby vroeg zich af met zijn rationele verstand, toen hij in de geboortestreek van de 17e Karmapa was, wat toch de aanwijzingen zouden kunnen zijn waarom de 17e Karmapa nog tijdens zijn leven deze plek voor zijn wedergeboorte had uitgezocht. De vader, Karma Doendup vertelde dat hij de zestiende Karmapa helaas nooit persoonlijk had ontmoet, al had hij daar sterk naar verlangd.

Maar vóór de Chinese bezetting van Tibet had de Karmapa het klooster Kalek, dat daar in de buurt

stond, een keer bezocht, en toen waren Doendups ouders er wel een keertje geweest, die hun zoon Doendup, toen nog een baby, en nu dus de vader van de 17e Karmapa, hadden meegenomen. In Tibet krijgen kinderen hun naam bij de zogenaamde 'toevluchtsceremonie' en bij die gelegenheid van het bezoek van de grootouders van de toekomstige 17e Karmapa kreeg de vader daarvan persoonlijk van de 16e Karmapa zijn naam Karma Doendup. Dat is de enige connectie die Clemens Kuby ooit heeft kunnen achterhalen, maar het kan dus aangeven dat de helderziendheid van de 16e Karmapa zo ver strekte dat deze naamgeving al een heel bijzonder iets is geweest.

Clemens Kuby was deze film begonnen omdat hij over reïncarnatie wilde filmen. Het constant opnieuw reincarneren van een en dezelfde ziel in verschillende lichamen die ook nog dezelfde geestelijke functies bekleden in het Tibetaanse spirituele leven, is een oeroude traditie, en voor Tibetanen vanzelfsprekend, voor Westerlingen echter een groot raadsel. Wij beseffen niet dat sommige mensen via meditatie en geestelijke discipline hun bewustzijn zo kunnen oefenen dat het zich bewust blijft van zichzelf, of van zijn essentie, zelfs na overlijden, en in de tussenfase, het bardo, en na de nieuwe indaling in de baarmoeder.

De reïncarnatiegedachte komt in vele religies en culturen voor, ook in de Europese cultuurgeschiedenis. Pythagoras en Plato spraken al over reïncarnatie als een vanzelfsprekende zaak. Er waren tijdgenoten van Jezus die geloofden dat hij een reïncarnatie van Elia was. Noch een verbod door de kerk, noch de Renaissance konden dit denkbeeld in het Westen volledig uitroeien. Ook Voltaire, die zo graag de spot dreef met wat anderen serieus namen, had geen principiële bezwaren tegen de reïncarnatiegedachte. Tweemaal geboren worden is niet wonderbaarlijker dan eenmaal.

Het is wel toepasselijk dat juist de naam van de Karmapa en let wel daarmee tevens de naam van de oudste Tibetaanse reïncarnatielij: we hebben nu de 17e Karmapa, terwijl de Dalai Lama de 14e is, maar dat juist die naam centraal staat bij de reïncarnatiegedachte. Karma betekent 'handelen' en de Karmapa betekent: 'de meester van het handelen'. De grondlegger van het Tibetaans Boeddhisme, Padmasambhava zei overigens iets heel prachtigs in dit verband:

"Wil je weten wie je was in het verleden, kijk naar wie je bent.

Wil je weten wie je zult zijn in de toekomst, kijk dan naar wat je doet."

De lijn van Karmapa's begon met de eerste Karmapa die leefde van 1110 tot 1193. Het schijnt dat alle Karmapa's over heel bijzondere gaven beschikten. Bovendien hebben ze bijna allemaal een heel bijzondere band met de

dierenwereld. De Eerste Karmapa schreef aan het eind van zijn leven een brief waarin hij de plaats beschreef waar zijn volgende incarnatie zou worden gevonden, en hij verklaarde dat er in de toekomst nog vele Karmapa's zouden zijn. 13 jaar na zijn overleden werd de Tweede Karmapa geboren die op zesjarige leeftijd al lezen en schrijven kon wat hij zichzelf geleerd had. Vijf maanden voordat deze Karmapa in het jaar 1283 overleed ontving hij een jong echtpaar uit West-Tibet, dat op pelgrimsreis was. Hij vertelde hen dat hij in zijn volgende incarnatie als hun zoon geboren zou worden. Een jaar later kreeg dat echtpaar hun zoon, die de 3e Karmapa werd. En zo gaan de verhalen van de ene Karmapa op de andere maar door. De ouders van de Karmapa's vertellen vaak dat ze bijzondere dromen hebben tijdens de zwangerschap, en ook blijken er bijzondere tekenen te zijn bij de geboorte van hun kind.

In het Tibetaans Boeddhisme is er in feite maar één situatie waarin de herinnering aan een vorig leven een belangrijke rol speelt en dat is bij het vinden van de incarnatie of wedergeboorte van een belangrijk meester. Sogyal Rinpoche, een bekende leermeester van de dharma in het westen zei in een gesprek waar het ging over de populaire regressie- en reïncarnatietherapie: "Het is verbazingwekkend wat voor ervaringen mensen daarbij hebben. Maar herinneringen aan het verleden of beelden van de toekomst zien heeft met reïncarnatie als zodanig niets te maken. Het gaat er juist om in het heden te leven, nu een 'goed' leven te leiden, dus de vraag is hoe je NU met het leven omgaat. We moeten het principe begrijpen. In het Oosten helpt de reïncarnatiegedachte mensen een goed, deugdzaam leven te leiden, in plaats van te proberen het verleden te zien."

Niet iedere reïncarnatie van een hoge meester in Tibet laat een brief of aanwijzingen achter aan het eind van zijn leven over de plaats en omstandigheden van zijn wedergeboorte. Dat komt in feite slechts zelden voor en is alleen gebruikelijk bij de lijn van de Karmapa's. In de meeste gevallen krijgt een hoge lama, die een band heeft met de vroegere incarnatie, een visioen of een droom met een aanwijzing. Die wordt dan nagetrokken en als er een kind, of meer dan 1 kind, gevonden wordt dat op grond van speciale voortekenen bij de geboorte, als kandidaat in aanmerking komt, krijgt dat kind de persoonlijke eigenschappen van de vorige incarnatie te zien, zoals een gebedsnoer, een eetkom, samen met andere, nieuwere en glanzender voorwerpen, die voor een kind normaal gesproken aantrekkelijker zijn. Als het kind zonder uitzondering de juiste voorwerpen van de vorige incarnatie uitkiest, kan met enige zekerheid worden vastgesteld dat dit het juiste

kind is. Vaak praten deze kinderen ook over hun herinneringen, ze zeggen bijvoorbeeld dat ze weer gauw naar huis terug zullen gaan, naar klooster X of zo.

Ook de Dalai Lama is op deze manier gevonden als 14e incarnatie van de Dalai Lama lijn. Nu de Tibetanen voor een groot deel ook in India en over de hele wereld verblijven, reïncarneren hoge lama's ook wel in Westerse streken, zoals het geval was met een Spaans jongetje. De Lama Thubten Yeshe die de reïncarnatie was van een abdis van een klooster bij Lhasa had ooit al eens gezegd: "The West is the Test", en na zijn overlijden werd hij opnieuw geboren als Eusel Hita Torres in Spanje, niet eens zo lang geleden. Bij Spaanse ouders die overigens trouwe leerlingen waren van Lama Thubten Yeshe.

Wat Tibet vandaag de dag betreft: het lijkt wel wat op wat de Westerlingen met de Noord Amerikaanse Indianen en het land hebben gedaan, alleen hebben de Chinezen het in Tibet voor elkaar gekregen: het grootste deel van de kloosters en kloosteruniversiteiten van Tibet is met inbegrip van de talloze kunstschaten tijdens de eerste jaren van de Chinese bezetting verwoest. Wat nog geen ruïne was werd tot museum omgebouwd of in enkele gevallen als toeristische trekpleister weer hersteld. De reusachtige wouden van Oost-Tibet zijn al voor tweederde gekapt. De zware onherstelbare ecologische gevolgen zijn al zichtbaar. Tibet wordt door de Chinezen onbarmhartig als nucleair proefgebied en als afvalhoop voor de eigen nucleaire afvalstoffen misbruikt, zonder dat daarbij de meest elementaire veiligheidsvoorschriften in acht genomen worden.

De gedwongen omschakeling van gerst, die op de enorme hoogte van Tibet goed gedijt, naar de minder winterharde wintertarwe leidde tot zware hongersnood, waaraan vele Tibetanen bezweken. In het oude Tibet kende men geen hongersnood. Nog steeds sterven er Tibetanen in werkkampen. En de werkloosheid bij het Tibetaanse deel van de bevolking bedraagt bijna 80 procent. Gedwongen sterilisatie en abortus zijn middelen waarmee stille genocide op het Tibetaanse volk wordt gepleegd. De nauwelijks zes miljoen Tibetanen zijn tegenwoordig al vreemdelingen in eigen land, overheerst door de zeven miljoen Chinezen, die daarheen moesten verhuizen. Nog steeds vluchten er jaarlijks duizenden Tibetanen naar Nepal en India, bijvoorbeeld als ze deelnemen aan demonstraties en moeten vluchten voor Chinese vervolging.

De Karmapa, zo jong als hij is, heeft plannen om in het Westen op conferenties te verschijnen. Hij heeft de Chinese regering in ernstige verlegenheid gebracht begin van deze nieuwe eeuw, met zijn vlucht die een dag of 8 duurde, over 900 kilometer, van zijn klooster in Tibet naar

Dharamsala. Een aantal websites voor meer informatie: www.kagyu.org (Kagyu-orde), www.tsurphu.com/karmapa., www.tibet.com (de website van de Tibetaanse-regering-in-ballingschap).